

તંત્રી લેખ...

શાંદ હોય, ધન હોય કે ઊર્જા,
જ્યાં થોડાથી કામ થઈ જતું
હોય ત્યાં વધુનો ઉપયોગ નથી

મ તકાળના અભાવોનાં દુઃખડાં રડનારા વર્તમાનના આનંદથી વંચિત રહે છે. કેટલાકને અફસોસ છે કે એ હિવસોમાં મકાન મોદું હોત તો પરિજ્ઞનોને રહેવા-કરવા, ભણતર, સૂવા-આરામ કરવા વગેરેમાં આસાની રહેત અને જીવન બહેતર હોત. બીજાના માતા-પિતા, સહોદર, સંબંધી કે મિત્ર જેટલા ભલા છે, તેમના પણ એટલા જ હોત તો તેઓ સફળ થઈ જાત. જે, જેટલું, આજે ઉપલબ્ધ છે તેનાથી અતુમ રહેવું કેટલાક પોતાની નિયાત બનાવી લીધી છે. પોતાના-પારકાના જેવા મકાન છે, તેમની પાસે જેટલી ચલ-અછલ સંપત્તિ છે, તેનાથી બહેતર અને વધુ જોઈએ. મુશ્કેલી એ છે કે ભવ્ય મકાનો કે અથાગ સંપત્તિઓના માલિકોને નથી ખબર કે વધારાની મિલકત, સંપદાનો ઉપયોગ કેવી રીત કરીએ. બહેતર જીવન માટે મનુષ્યને કેટલું જોઈએ, અને તેને મેળવવાના ઉપાયોથી અજ્ઞાન વ્યક્તિઓને અભાગી જ કઢી શકાય. વધારેની ચાહતમાં ભટકતા તેઓ બિચારા જાણતા નથી કે સીમિત સુવિધાઓ-સાધનો હિતાં સુકમય જીવન વિતાવી શકાય છે. સુસ્વાહુ કે વધુ ભોજનનું સેવન વ્યક્તિને વધુ સ્વસ્થ નથી રાખતું, ઉપરથી તે અનેક વ્યાધિઓનું કારણ બને છે. જેટલી બીમારીઓ અને મોત વધુ ભાવાથી થઈ રહ્યા છે, એટલા ઓછું ભાવાથી નથી થતા. ઈશ્વરનો આભાર માનતાં ભોજનની સીમિત માત્રા આપણને જરૂરી પોષણ પ્રદાન કરે છે. સારી રીતે ખાવા-પીવા, પહેરવા-ઓઠવા, સ્વસ્થ રહેવા માટે જાણું નથી જોઈતું, પણ-પક્ષી તેનાથી વધારેની લાલસા નથી રાખતા, જેટલું એ કણે આવશ્યક છે, ના તેઓ સંઘરો કરે છે. તેથી તેઓ નિશ્ચિંત રહે છે. શહેરી કચરાપેટીઓમાં નાખી દેવામાં આવતા ખાવા યોગ્ય ભોજનથી એ શહેરનો ભૂખમરો મટી શકે છે. શાબ્દ હોય, ધન હોય કે ઊર્જા, જ્યાં થોડાથી કામ થઈ જતું હોય ત્યાં વધુનો ઉપયોગ બુદ્ધિમાની નથી. એવું કરવું સંસાધનોનો દુરૂપયોગ અને તેની અવમાનના, જે ઈશ્રીય વિધાન અનુસાર દંડનીય છે.

સદગુરુ વચનામૃત

અત્યારે
એકિટેવા અને
બાઈક! એ તો
ઢીક છે સમય
બદલાયો છે!
પણ કલાસિસ
માંથી છૂટ્યા
એટલે તરત
જ અમુક
છોકરાઓ એ
સિગારેટ જલાવી
અમુક પડીકી
ખાદી અને માવા
પણ.... માંડ
માંડ
પદંર સતાર
વર્ધની ઊંમરે
આટલું વ્યસન!

૨૭ તંત્રતા સેનાનીઓ સાથે હાલના નેતાઓની
અગ્રભામણી કરીને લોકો તેમને નિલજજતાશી

ગવોવી રહ્યાં છે પરંતુ ત્યારની અને હાલની પરિસ્થિતિ વચ્ચે જમીન આસમાનનો ફરક છે. આજાદીની લડત વખતે જે લોકો રાજનીતિમાં જોડાયા એ બધાને પોલીસનો લાઠીમાર, જેલવાસ અને કારાવાસ સિવાય બીજુ કશુ જ મળવાનું ન હતું. તેથી આવા મહામાનવો સમાજ પાસેથી કર્દીક લેવાની આશાએ નહીં પણ સમાજને પોતાનું સર્વસ્વ આપવા માટે અને ત્યાગની ભાવનાથી રણમેદાનમાં ઉત્તરી પડ્યા હતા. કારણ કે ત્યારે તેમણે મેળવવા કરતાં ખોવાનું જ વધારે હતું. જ્યારે આજાદી મળ્યાં બાદ જે લોકો રાજકારણમાં આવ્યા તેમણે કશુ ખોવા જેવું હતું જ નહીં જો આવડત અને ખૂસામતખોરી હોય તો બધું મેળવવાનું જ હતું. અને એટલે જ તેઓ સમાજને કર્દીક આપવા માટે નહીં પણ લેવા માટે આવ્યા હતા અને આજે પણ સમાજમાંથી ઉલેચ્યો-ઉલેચ્યોને

લોવાની પ્રક્રિયા અવિરતપણે ચાલું જ છે. ત્યારે રાષ્ટ્રકલ્યાણ અર્થે લોકનેતાઓમાં કાંતિમાર્ગ અને શિષ્ટાચાર કૃત્યા ફાલ્યા હતા જ્યારે અત્યારે રાજકારણીઓમાં નર્યો ભાસ્યાચાર અને વ્યબિયાર દેખાય છે અને આનુ મુખ્ય કારણ એક જ જવાબદાર છે કે આગેવાનો અને રાજકારણીઓની પરખ કરવાની ઈચ્છા શક્તિ આપણે લોકો ખોઈ બેસ્યા છીએ. લોકશાહીમાં પક્ષ એ ગૌણ છે જ્યારે લોકહિત અને રાષ્ટ્રહિત સર્વપરી હોય છે. પરંતુ રાજનિતીના વર્તમાન અભિગમ્ભે આનો છદ્ર ઉડાડી દીધો છે. રાજકારણીઓ પોતાના પક્ષની ખુશામતખોરી અને વાહવાહી કરવા મા જરાય પાછા પડતા નથી અને એટલે જ આપણે તેમને રાજકારણીઓ કહીએ છીએ, લોકનેતા નહીં. લોકનેતા તો તેને જ કહી શકાય કે જે સામાન્ય જનમાનસના પ્રશ્નો સંદર્ભે પોતાના પક્ષની અનિતીઓ અને બિન કાર્યક્ષમતા સામે જાહેરમાં ટીકા ટીપ્પણી કરી શકે. લોકશાહીમાં તો લોકો જેને લાયક હોય તેવી સરકાર તેમને મળે છે. આપણાં કહેવાતા નેતાઓ નાલાયક હોય તો તેનો સીધો અને સ્પષ્ટ અર્થ એ છે કે આપણો સમાજ પણ નાલાયક છે. ખરાબ સમાજમાં સારો માણસ લોકનેતા તરીકે ટકી શકે નહીં એ હક્કીકત નિર્વિધાઈન છે. હાલના રાજકારણમાં જે પણ દોષ અને બદીઓ છે તેને દુર કરી સુધ્યારણા કરવાનો ઢેકો રાજકીય આગેવાનો લેવાના નથી અન તેઓ કરી શકવાના પણ નથી. સમાજ જ્યાં સુધી સ્વસ્થ, તંહુરસન અને શિષ્ટાચારી ન બને ત્યાં સુધી માત્ર બહાર બેસીને ગણો ભાંડવાથી રાજકારણમાં બદલાવ લાવી શકાય તેમ નથી. આજે એક પક્ષ બીજા પક્ષ ઉપર પરિવારવાદ, સગાવાદ જેવા આશ્રોપ-પ્રતિશાશ્રોપ કરી રહ્યા છે પણ હક્કીકત એ છે કે પરિવારવાદ અને સગાવાદ દરેક પક્ષમાં ઉઘાઈની જેમ ફેલાઈ રહ્યો છે અને સમાજ ધૂતરાષ્ટ બનીને લોકશાહીનું ચીરહરસા થતું જોઈ રહ્યો છે અને જ્યા સમાજ જ ધૂતરાષ્ટ હોય ત્યાં રાજકારણીઓ કૌરચો જ હોવાના! ખરેખર વાસ્તવિકતા એ છે કે આપણે સાચા અર્થમાં આજે પણ લોકશાહીને સ્થાપિત કરી શક્યા નથી. આપણા સમાજમાં પ્રવર્તતી અઠળક સમસ્યાઓને આપણે સુખદ રીતે ઉકેલી શકતા નથી કારણ કે આપણે વાસ્તવિકતાને નરી આંખે જોવા માટે તેયાર નથી. ગીતા માં પણ ભગવાન કૃષ્ણશે વાસ્તવિકતાને સ્વીકારવાનો બોધ આપ્યો છે. લખનઉની એક જાહેરસભામાં પણ લોહપુરુષ સરદાર પટેલે કહેલું કે, વાસ્તવિકતા પ્રત્યે આંખમીચમણાં કરશો તો તેના ભયંકર પરિણામ ભોગવવા પડશે. આજે પણ આ વાત એટલી જ સાર્વત્રિક છે. આપણે ભયંકર પરિણામો ભોગવી રહ્યા છીએ. પક્ષ અને પાટ્ટી બદલું નેતાઓ લોકમતની ઘાતકી હત્યા કરી રહ્યા છે.

આજકાલના યુવાનો વ્યસનના ભરડામાં આવતા જાચ છે અને કેન્સર નામની બીમારીનો ભોગ બનતા જાચ છે

ਮਣਾਂ ਅਮੇ ਬੇਧ ਵੋਕਿੰਗ
ਕਰੀ ਪਾਇਆ ਫਰਤਾ ਹਤਾਂ,

तो बरोबर ए ज समये ज ट्यूशन कलास छूटवां पश खरां, अने शरू पश थतां हथे, एटले युवक युवतीओनुं टोणुं एकेकुं थयुं हतुं. मने मारा अगियार बारना नेप्युला कलासिसनी याद आवाइ! पश अमारी वपते साईकल हती अने अत्यारे एकिट्वा अने बाईक! ए तो ठीक छ समय बढवायो छ! पश कलासिस मांथी छूटवा एटले तरत ज अमुक छोकराओ ए सिगारेट जलावी अमुक परीकी खाधी अने मावा पश.... मांड मांड पहंर सतर वर्षनी उमरे आटलुं व्यसन! व्यसननी तकलीफ ए छे के कोईपश कारणीथी ओक्वार शरू थाय मोटेभागे ज्वल लईने ज ज्याय! अने अमां पश बाव्य वातावरणमां पश एटलुं प्रदृष्टपश ओहुं होय अम आ पश.. तो आजे आवो ज एक किस्सो. विकम पोताना उमभां लाईट पश कर्या वगर बेहो हतो.आओ उम सिगरेटना खुमाडाथी भराई गयो हतो. बारी पश खुल्ली न हती, अने घरमां तो बीजुं कोई हतुं ज नहीं. एक पशी एक सिगरेट जलावे जतो हतो, अने तेनुं अंतर पश अतीतनी ए यादने कारणे जलतुं हतुं. हज तो एवी कर्य एनी उमर पश हती नहीं, मात्र उप वर्षनी तेनी आयु हती. ज्वन हाथाणी दृष्टि रह्युं हतुं. अने ते कर्दि ज करी शके तेम न्होतो अथवा तो अम कहो के करवा ज मांगतो न्होतो. कोनी माटे थईने हवे ज्ववुं छे? तेनुं कही शक्यत तेनुं तो कोई ज आदी हतुं नहीं. हा १ वर्ष पहेला बधा ज हता. आ घर आणे हस्तुं रमतुं होय तेनुं रोज अहीं उल्लास भर्युं हतुं, अने आनंद जाणे के ओणघोण थये राखतो हतो. अने जाणे अजाण्ये

વિકમ એ અતીતમાં ઘસડાઈ ગયો. વિકમ અને વાણીના લગ્ન થયા હતા, વિકમ એક ડીવોર્સી માતાનો એકનો એક દીકરો હતો. નાનપણમાં માતા અને પિતાના જઘડાઓ જોઈ જોઈને મોટો થયો હતો. તેની માતા એક વર્કિંગ વુમન હતી, અને તેના પિતા રોજ જુદી જુદી બાબતે તેની પર વહેમ કરતા હતા કે તે, ચારિત્રકીન છે. કારણકે તેને રૂપિયાની જરૂર નહોતી પણ કંઈક કરવું એંતો નિશ્ચય હતો. કચારેક મોટું થાય તો મારતા પણ ખરા. તેની માતાએ ઘણી કોશિશ કરી, આ લગ્નને બચાવવાની પોતાના એકના એક પુત્ર માટે થઈ, અને તે સહન કરી રહી. પણ અંતે તે હવે તેની સાથે રહી શકે એમ નહોતી. આથી તેને છૂટાછેડા માટે અરજી કરી. અને વયસની અને વહેમી પતિશી અંતે છૂટકારો મળી ગયો. વિકમની માતા એટલે કે મંદાકિની ને એમ હતું કે તે હવે તેના દીકરાનો બરોબર ઉછેર કરશે, અને સારા સંસ્કારો આપશે. પણ તેણે એલીમનીના રૂપિયા લેવાનો ઈનકાર કર્યો હતો, અને પોતાના બજા બુદ્ધિ પર જ પુત્ર નો ઉછેર કરવાનું વિચાર્યુ હતું કારણકે, પેસા જ પતનનું સોથી પહેલું કારણ છે. વિકમના પિતા બહુ જ રૂપિયા પેસા વાળા હતા, એટલે રૂપિયાના દમ પર તે વિકમની કસ્ટડી પોતે લેવા માગતા હતા. પણ કોઈમં પુરવાર થઈ શકવું નહીં. અને વિકમની કસ્ટડી તેની માતાને જ મળ કારણ કે તે હજુ ઘણો નાનો હ પાંચ વર્ષનો એટલે તેના લાલ પાલાન માટે માતાની જ જરૂર છે, એવું સાભિત થયું. મંદાકિની મા દીકરાના ઉછેર માટે હ પણ વર્ક કરતી હતી, અને જોઈએ તેટલો સમય દીકરાના આપી શકતી ન હતી. પણ તે પૂરું ધ્યાન તેની પર કેન્દ્રિત હતું. ધીરે ધીરે વિકમ મોંથવા લાગ્યો પદ્ધી તો પ્રાથમિક હાઈસ્ક્યુલ અને કોલેજમાં આ ગયો. હાઈસ્ક્યુલમાં હતો ત્યારે જ સ્કૂલમાં જ તેના પણ્ણા તે મળવા આવતા અને રૂપિયાની આપતા, કારણ કે ભેટ અને મમ્મીને ખબર પડી જાતી. અને આમ તેને રૂપિયાની ટેવ પર પડી ગઈ. અને રૂપિયામાં તેને વ્યસનની ટેવ પણ પર હાઈસ્ક્યુલમાં હતો ત્યારથી જ તે સિગરેટની ટેવ પડી ગઈ હતી. આ ટેવને કારણે તે ઘરમાં હોત્યારે વધારે પોતાના રૂમમાં રહેતો. અને ભોળી મમ્મીને એ લાગતું કે તે અભ્યાસમાં વણ્ણે છે. તે અભ્યાસ પણ ટીકિઠ કરી લેતો હતો અને એકબદ્ધ પરિણામ સારું આવતું હતું. એટલે આગળ ચાલી જતું હતું. આ વયસન તેનો કેડો મૂકતું હતું. હવે તો મમ્મી રિટાયરમેન્ટ ને આરે હતી. અને તેને સર્વીસ ગોતવી પડે તેમ જ હતું. પણ એવું ખાસ કોઈ ભણતર હનહીં. દસ વીસ હજારની નોક

તેને કરવી ન હતી. વળી પાછો બાપનો રૂપિયો જ યાદ આવ્યો. અને પહોંચી ગયો પણ્ણા પાસે ધૂંધો કરવો છે, એમ કરી ને થોડા ઘણા રૂપિયા માણ્યા. હવે આજ મોકો હતો, તેના પણ્ણાને તેને પોતાની તરફ કરવાનો. એટલે તેણે પણ વિકમે માંગ્યા હતા તેના કરતા ડબલ રૂપિયા આપ્યા. વિકમ એ રૂપિયામાંથી ધૂંધો શરૂ કર્યો, અને થોડેક અંશે સફળ પણ થયો. અને ધૂંધામાં પાંચ વર્ષ થઈ ગયા. જ્યારે તેની મખ્મીને આ વાતની ખબર પડી ત્યારે તેણે બહુ જ ગુસ્સો કર્યો અને, સંબંધ ઠોડવાની વાત પણ કરી. પણ વિકમને જાણો કંઈ અસર ન થઈ હોય તેમ તે વર્તવા લાગ્યો. વિકમની માતાને એવું લાગ્યું કે પોતાનું આટલું બાલિદાન અણે ગયું. તેની તબિયત પર અસર થવા લાગી, એકાએક હાર્ટની બીમારી લાગુ પડી ગઈ. બી પી હાઈ રહેવા લાગ્યું, અને ડિપ્રેશનનો પણ શિકાર થઈ ગયા. વિકમના લભન પણ થઈ ગયા હતા, વીજા સ્વભાવે શાંત અને એકદમ સંસ્કારી છોકરી હતી. વિકમની મખ્મી ને હૈયે થોડી ધરપત થઈ કે હવે વિકમ જીવન થોડું સુધરી જશે. હવે તો તેને પણ ખબર પડી ગઈ હતી કે, વિકમને સિગરેટ અને દારુનું વયસન છે. એક દિવસ તેની મખ્મીને છાતીમાં દુખાવો ઉપડ્યો અને સીવીયર હાર્ટ એટેક આવ્યો, અને તે ઈશ્વરને પ્રારી થઈ ગઈ. અચાનકના મખ્મીના મૃત્યુથી હતાશ થઈ ગયો, અને પોતાને જ તેના મૃત્યુનું કારણ માનવા લાગ્યો. એમાં અધૂરામાં પૂરું ધૂંધામાં બેધાન થવાથી ધૂંધામાં પણ ખોટ આવી. તે વધુ હતાશ થઈ ગયો, અને વયસન ઠોડવાની બદલે વધુ ને વધુ તેમાં ગરકાવ થતો ગયો. આ વાતની અસર

વાંચનની ટેવ જીવનમાં પાડો જીવન મધુર રસપ્રેદ લાગશે... પુસ્તક દિવસ રોજ માનવીએ

વૃક્ષો ત્યારે જ આપણને ફળ આપે જ્યારે આપણે તેને યોગ્ય ખાતર, પાણી સમયાંતરે આપી તેની યોગ્ય કાળજુ લઈએ

વિશેષ

સમાજમાં પણ
જ્યાં સુધી
આપણું જીવન
દાન અને
પરોપકારમાં
વ્યસ્ત રહેશે
ત્યાં સુધી
આપણી
પ્રતિષ્ઠા
અકબંધ રહેશે
અને આપણી
ઉપયોગીતા
પણ જળવાઈ
રહેશે

ખ ગવદ્ધ ગીતા શાનમાં
આપણે ચૈત્ર માસમાં
ચિંતન મનન કર્યું અને કરીશું
ભગવદ્ધ ગીતાના એક એક
અધ્યાયમાં જીવન જીવવાની
કણ છે. તેમાં કહ્યું છે કે જે
ઉપયોગી છે તે પણ મૂલ્યવાન
છે, આ કુદરતનો સાનાતન
નિયમ છે જો તમારું જીવન
કરી જેવા મીઠા ફળ વહેંચવાનું
હોય તો દરેક વ્યક્તિ તમારી
સેવા કરવા અને રક્ષણ કરવા
તત્પર રહેશે અને જો તમારું
જીવન બીજાને બાવળની જેમ
પીવડાવવાનું હોય તો દરેક
તમારી અવગણના કરશે. જે
પોતાના માટે જીવે છે તેના
પર કોઈ ધ્યાન આપતું નથી,
પરંતુ જ્યારે તમે બીજા માટે
જીવતા શીખો છો ત્યારે તેઓ
પણ તમારા માટે જીવવા
લાગે છે. વૃક્ષો ત્યારે જ
આપણને ફળ આપી શકે છે
જ્યારે આપણે તેમની યોગ્ય
કણજી લઈએ, તેમને ખાતર,
પાણી સમયાંતરે આપીએ
અને તેમની યોગ્ય કણજી
લઈએ. એ જ રીતે સમાજમાં
પણ જ્યાં સુધી આપણું જીવન
દાન અને પરોપકારમાં વસ્ત
રહેશે ત્યાં સુધી આપણી
પ્રતિષ્ઠા અકબંધ રહેશે અને
આપણી ઉપયોગીતા પણ
જળવાઈ રહેશે. દાન કરવાથી
જ પ્રતિષ્ઠા વધે છે. તમે બીજા
માટે સારું વિચારો, તમે બીજા
માટે જીવતા શીખો, હજારો
લાખો હોંક દરરોજ તમારા
માટે પ્રાર્થના કરવા આતુર હશે.
ગઈકાલે વિશ્વ પુસ્તક દિવસ

ગયો પણ વાંચન કર્યાં આ એક પ્રશ્ન આપણા સૌના હદ્દું મનમાં સળવળાટ કરતો હતો ત્યાં આ એક સરસ વાત રજૂ કરવાનું મન થયું. એક ખેતરના ખૂણા પર મકાન બનાવીને એક કુંભ રહેતું હતું. માં-બાપ, દાદાજી, તેમનો પૌત્ર. માં-બાપ રોજે મજૂરી ઉપર નીકળી જતા, અને ઘરે દાદાજી અને દસ વરસનો પૌત્ર જ રહેતા. દાદાજી રોજે સવારે વહેલા ઊરીને બારી પાસે મુકેલી ખુરશી પર બેસી ને પુસ્તકો વાંચ્યા રહેતા. એક દિવસ પૌત્રને પૂછ્યું: “દાદા.. હું તમારી જે મ જ ચોપડી વાંચવા નો પ્રયત્ન કરું છું, પણ હું તેમાં કઈ સમજતો નથી. અને હું જે કઈ પણ સમજૂ છું એ એક-બે દિવસમાં ભૂલી જાઉં છું. ઘણીવાર તો બુક બંધ કરું ને પાછળ બધું ભુલાઈ જાય છે. તમે પણ બધું ભૂલી જાઓ છો. તો પછી પુસ્તકો અને કહાનીઓ વાંચવાનો મતલબ શું?” દાદાજી હસ્યા, અને ઉભા થઈને રસોડમાં ગયા અને લોટ ચાળવા નો ગંદો હવાલો લઈને આવ્યા. પોતાના પૌત્રને કહ્યું: “આ હવાલો લે, અને બહાર ખેતરમાં જ પાણીના ધોરીયામાંથી હવાલા ભરીને લેતો આવ. મારે રોજ હવાલામાં સમાય એટા પાણી જોઈએ છે.” દીકરાને જેમ કહેતું તેમ કર્યું, પરંતુ હવાલો ભરીને દોડતો દાદાજી પાસે આવ્યો એ પહેલા હવાલા ના કાણાઓ માંથી બધું પાણી લીક થઈ ગયું. દાદાજી હસ્યા અને કહ્યું: “બીજી વાર ભરતો આવ, પરંતુ આ વખતે જડપથી દોડીને આવજો. દીકરા બીજી વાર ગયો, પરંતુ ફરીથી તે દાદાજી પાસે પહોળી એ પહેલા હવાલો ખાલી હતું. હંફીતા-હંફીતા તેણે દાદાજી કહ્યું કે આ હવાલામાં તો પાણી ભરીને લાવવું અશક્ય લાગે છે. હું એક ગલાસમાં કે લોટા ભરતો આવું. પરંતુ દાદાજી કહે: “ના. મારે આ હવાલા સમાય એટલું પાણી જ પીવું દર્દ મને લાગે છે તું સરખી કોણિયાની નથી કરી રહ્યો.” છોકરો ફરી બહાર ગયો, અને પૂરી જડપ દોડતો આવ્યો, પણ હવાલો ફરી ખાલી જ હતો! થાકીને જમીન પર બેસીને દાદાજી ને તેણે કહ્યું “દાદા...કહું છું ને... આ નકારા ના ચાલે.” “ઓહ...”

તને લાગે છે કે આ નકારું કામ છે?” દાદાજીએ કહ્યું, “તું એકવાર હવાલા સામે તો જો.” છોકરાએ હવાલાને જોયો અને પહેલોવાર તેણે જોયું કે હવાલો બદલાઈ ગયો હતો. તે જુના ગંદા હવાલા માંથી ધોવાયેલો, ચોખ્ખો, ચણકતો હવાલો બની ગયો હતો. તેના દરેક મેલ ધોવાઈ ગયા હતા. દાદાજીએ હસીને કહ્યું: “બેટા... જ્યારે તમે પુસ્તકો વાચો ત્યારે આવું થાય છો. તું કદાચ બધું સમજે નહીં, કે બધું યાદ ન રહે, પરંતુ જ્યારે તમે વાંચો, ત્યારે તમે બદલાતા હો છો. અંદર અને બહાર પડો. કોઈ પણ કહાની કે કોઈ સારી વાત તમને અંદરથી થોડા ધોઈ નાખે છે, અને તમારો મેલ દુર કરે છે.” વાચક ચાહક મિત્રો, ગઈકાલે ચૈની પૂનમ હનુમાન જયંતિની સાચે બુક્સ ડે પુસ્તક હિવસની ઉજવણી કરી.. આપણે એક ટુંકી વાત પણ જોઈ અને હવે છેલ્દે લોકસભા ચૂંટણી સુરતેહાલ રૂપાલાના માહોલ વચ્ચે ભગવદ્ ગીતામાં કહ્યું છે કે જે લોકો બીજાનું ભલું કર્યા પછી ભૂલી જાય છે તેમનો હિસાબ કુદરત પોતે જ યાદ રાખે છે, પરંતુ જે લોકો આદતપૂર્વક પોતાના સારા કાર્યોનો ચોપડો લઈને ફરે છે, તેમના સારા કાર્યો આ સ્વભાવથી ભૂલી જાય છે. તમારા ગુણોની વધુ પડતી અભિમાન કરવાથી તમારા ગુણોનું ફળ નાશ પામે છે. તમારા દ્વારા આ જીવનમાં જે પણ પુણ્ય કર્મો કરવામાં આવે છે, તને સાચા માની લો, આ પ્રકૃતિ ચોક્કસપણે તેમને સંચિત કરે છે અને જ્યારે જરૂર પડે છે, તમારી ભૂલ હોવા છતાં, તે ચોક્કસપણે યોગ્ય પરિણામ આપે છે. યાદ રાખો, માણસ ફક્ત તેના કાર્યોનો હિસાબ રાખી શકે છે પરંતુ તેના પરિણામો જાહેર કરી શકતો નથી કારણ કે તે અધિકાર ફક્ત આ પ્રકૃતિ પાસે જ અનામત છે. વૃક્ષો હોવા પસંદ કરવા કે જેના ફળ, ફલ, પાન, છાલા વગેરે પાકને આડકટરી રીતે તુકશાન ન કરતા હોય અને જમીનમાં સારી રીતે અને જલદીથી સરીને ને ભળી જતા હોય. નાઈટ્રોજન તેમજ અન્ય પોપક તત્ત્વો જમીનમાં ઉમેરી શકે તેવા વૃક્ષો વાવવા જોઈએ. વૃક્ષના પાંદા, ફળ, ફલ, ડાળી વગેરે એક ચા બીજી રીતે ઉપયોગી હોવા જોઈએ. વૃક્ષો કાપવાથી બીજાવાર જલદીથી ફૂટી નીકળે તેવા તેમજ તેની ડાળી તેમજ પાંદા વારંવાર કાપી શકાય તેવા હોવા જોઈએ જેથી બળતાણ તેમજ જરૂરી ઘાસચારો મળી રહે. દા.ત. ખીડ્ઝો, સુખાવળ, અરડુસો. વૃક્ષ ઓછી ઘટાવાણું હોય અને જેના મૂળ જમીનમાં ઊરિ સુધી જતા હોય તેમજ પાકને છાંધો ન રહે તેમજ સારી ઊંચાઈવાળા હોવા જોઈએ. વૃક્ષોનો વિકાસ જડપથી થાય તેવા હોવા જોઈએ. દા.ત. અરડુસો, નીલગીરી. સારું કરો અને ભૂલી જાઓ કે જ્યારે સમય આવશે, ત્યારે કુદરત પોતે જ તમને બદલો આપશે. જ્ય માતાજી અસ્તુ.

'વિશ્વ પુસ્તક દિન' નિમિત્તે ચૂંટણીને લગતા ગ્રંથોની શોભાયાત્રા અને ગ્રંથ પ્રદર્શન દ્વારા અચૂક મતદાનનો સંદેશો આપાયો ગુજરાત યુનિવર્સિટીના પ્રથમ વખતના યુવા મતદારો દ્વારા હાથમાં ચૂંટણીને લગતા ગ્રંથો, જેનર અને પોસ્ટર્સ લઈ 'મતદાન જાગૃતિ' રેલી યોજાઈ

| અમદાવાદ, તા. ૨૩ |

અમદાવાદ જિલ્લામાં આગામી તા. ૭મી મે, ૨૦૨૪ના રોજ યોજાનારી લોકસભા સામાચર ચૂંટણીને અનુલભીને 'મતદાન જાગૃતિ' અન્યે અમદાવાદ જિલ્લા ચૂંટણી તરંગ દ્વારા અવનવા પ્રયાસો હાથ દરવામાં આવે છે.

આજ 'વિશ્વ પુસ્તક દિન' નિમિત્તે ગુજરાત યુનિવર્સિટીના પ્રથમ વખતના યુવા મતદારો દ્વારા ચૂંટણીને લગતા ગ્રંથોને લઈ શોભાયાત્રા યોજાઈ હતી. આ ઉપરાં ગ્રંથ પ્રદર્શન પણ યોજાયું હતું. યુવા મતદારોએ આ પ્રકારના નોંધા કાયકેમ થયી યુવાનો અને નાગરિકોને મતદાન કરવા પ્રોત્સાહિત કરવા પ્રયાસ કર્યો હતો.

'વિશ્વ પુસ્તક દિન' નિમિત્તે 'મતદાન જાગૃતિ' અંગે યોજાયેલ ચૂંટણીને લગતા ગ્રંથોની શોભાયાત્રા તેમજ ગ્રંથ પ્રદર્શનનાં ભારતના બંધાવની પ્રતીકૃતિ, The Electoral Process, Election & Electoral Reforms In India Election & Voters, The City

૨૩મી એપ્રિલ ને વર્ક પુસ્તક (બુક) ડે તરીકે ઉજવવામાં આવે છે

ફાઉન્ડેન પેન્સ : તમારા ભૂતકાળના સંભરણોથી ઓથપોત અને સુનંદરી ભવિષ્યને લખવા માટે સજ્જ

| અમદાવાદ, તા. ૨૩ |

ફાઉન્ડેન પેન્સનો એક સમૂહ ઇતિહાસ છે. આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સારને ઉજાગર કરે છે.

મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરી. તેણે યુવાનોની કર્યા કે સ્ટોરનું નામ તેમના વહાલા દાદાના નામ પરથી રાખવામાં આવ્યું છે, જેઓ તેમના વખતનાં મકોબા તરીકે ઓણપાય છે. આ પરસનલ ટચ સ્ટોરમાં નોસ્ટરાલ્યુનું સર્ટિફિકેટ તરીકે જાહીરી છે, અને પોતાના મુખ્ય મથક ધરાવતી જાહીરી મકોબાની સ્થાપના વર્ષ ૨૦૦૮ માં થઈ હતી અને તથારી જ આ કંપની પેન ઉઘ્યોગાં ગેમ-એન્જર છે.

રૂમી એપ્રિલના રોજ વિશ્વ પુસ્તક દિવસની નિમિત્તે, મકોબા એ પોતાના ઈસ્કોન ઈંડ્રોજીની પ્રદર્શન પ્રારંભ કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્તા કરે છે, જે લાગણીઓ અને વિશેષ પ્રદર્શન સાહિત્યક જગત અને લેખનની ઉજાગર કરે છે, જે એક પ્રિય પુસ્તકના કણ માટે એક શ્રદ્ધાંજલિ હતી, જે પુસ્તકને ને પેરેશા પૂછીની જેમ છે.

આપે છે અને તેમના સર્જનાત્મકતા અને કલ્પનાના સાથે લખવાના દ્વારા નાના પ્રારંભ કરે છે. મકોબાના ફાઉન્ડેસ અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી શ્રીપાલ જેન અને શ્રી નિતેશ શૈલેન એસ્ટોરના નામ પાછળી હૃદયસ્પર્શી વાર્તા શેર કરે છે. એક પેનસનો એક આકષેક સંગ્રહ પ્રારંભ કર્યું. આ પેન એક એવી વાર્

